

1582**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia 25 października 2002 r.

w sprawie konsultantów krajowych i wojewódzkich.

Na podstawie art. 66a ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207, Nr 126, poz. 1382, 1383 i 1384 i Nr 128, poz. 1407 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb powoływania konsultantów krajowych i wojewódzkich;
- 2) szczegółowe zadania konsultantów krajowych i wojewódzkich;
- 3) uprawnienia konsultantów krajowych i wojewódzkich do udziału w komisjach i zespołach powoływanych w celu realizacji polityki zdrowotnej;
- 4) sposób finansowania zadań i zasady wynagradzania konsultantów krajowych i wojewódzkich;
- 5) zakres współpracy pomiędzy konsultantami krajowymi i wojewódzkimi i organami, które utworzyły zakłady opieki zdrowotnej;
- 6) zakres współpracy pomiędzy konsultantami krajowymi i wojewódzkimi.

§ 2. 1. Na konsultanta krajowego w danej dziedzinie medycyny, farmacji lub innej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, zwanego dalej „konsultantem krajowym”, minister właściwy do spraw zdrowia powołuje osobę posiadającą tytuł specjalisty w danej dziedzinie medycyny, farmacji lub innej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.

2. Ta sama osoba może pełnić funkcję konsultanta krajowego tylko w jednej dziedzinie medycyny, farmacji lub innej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia powołuje konsultanta krajowego na czas nieokreślony.

4. W celu realizacji zadań związanych wyłącznie z obronnością kraju w czasie wojny i pokoju, minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z Mini-

strem Obrony Narodowej, powołuje na czas nieokreślony konsultanta krajowego w dziedzinie lub dziedzinach medycyny związanych z realizacją tych zadań.

§ 3. 1. Wojewoda, w celu powołania konsultanta wojewódzkiego w danej dziedzinie medycyny, farmacji lub innej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, zwanego dalej „konsultantem wojewódzkim”, przedstawia kandydaturę ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

2. Kandydat na konsultanta wojewódzkiego powinien posiadać tytuł specjalisty w danej dziedzinie medycyny, farmacji lub innej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.

3. Ta sama osoba może pełnić funkcję konsultanta wojewódzkiego tylko w jednej dziedzinie medycyny, farmacji lub innej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.

4. Konsultantem wojewódzkim może być także osoba, która pełni funkcję konsultanta wojewódzkiego w tej samej dziedzinie w innym województwie.

5. Konsultantem wojewódzkim nie może być osoba pełniąca równocześnie funkcję konsultanta krajowego.

6. Wojewoda, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, powołuje konsultanta wojewódzkiego na czas nieokreślony.

§ 4. Właściwy organ powołuje w miejsce dotychczasowego konsultanta krajowego albo w miejsce dotychczasowego konsultanta wojewódzkiego, odpowiedniego konsultanta, jeżeli:

- 1) dotychczasowy konsultant złożył rezygnację z pełnionej funkcji;
- 2) w ocenie tego organu, dotychczasowy konsultant nie realizuje powierzonych mu zadań i uprawnień lub zaistniały okoliczności uniemożliwiające ich dalsze wykonywanie.

§ 5. Do zadań konsultanta krajowego, o którym mowa w § 2 ust. 1, należy w szczególności:

- 1) inicjowanie prowadzenia badań epidemiologicznych na obszarze kraju oraz ocena metod i wyników tych badań;
- 2) przeprowadzanie kontroli zakładów opieki zdrowotnej dotyczącej realizacji kształcenia i doskonalenia zawodowego lekarzy, lekarzy stomatologów, pielęgniarek i położnych, farmaceutów oraz osób wykonujących inne zawody medyczne w zakresie wynikającym z określonych programów kształcenia;
- 3) kontrola dostępności do świadczeń zdrowotnych;

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 93, poz. 833).

- 4) kontrola wyposażenia zakładów opieki zdrowotnej w aparaturę i sprzęt medyczny, aparaturę analityczną oraz aparaturę do przygotowywania i badania produktów leczniczych i kontrola ich efektywnego wykorzystania przy realizacji zadań dydaktycznych zgodnie z określonymi standardami;
 - 5) informowanie organów administracji rządowej, podmiotów tworzących zakłady opieki zdrowotnej i kas chorych o uchybieniach stwierdzonych w wyniku kontroli;
 - 6) sporządzanie opinii o potrzebach kadrowych w danej dziedzinie medycyny, farmacji oraz w innych dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia na obszarze kraju na rok następny, w terminie do dnia 30 listopada każdego roku;
 - 7) opiniowanie programów specjalizacji;
 - 8) sporządzanie opinii dotyczącej doskonalenia zawodowego lekarzy, lekarzy stomatologów, pielęgniarek i położnych, farmaceutów oraz osób wykonujących inne zawody medyczne;
 - 9) sporządzanie opinii o realizacji szkolenia podyplomowego i specjalizacyjnego lekarzy, lekarzy stomatologów, farmaceutów oraz osób wykonujących inne zawody medyczne, w zakresie wynikającym z określonego programu kształcenia oraz nadzór nad ich merytoryczną realizacją;
 - 10) wydawanie opinii i doradztwo w zakresie zadań realizowanych przez Centrum Egzaminów Medycznych oraz Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych;
 - 11) prognozowanie potrzeb zdrowotnych populacji w reprezentowanej dziedzinie;
 - 12) na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia, opiniowanie pod względem merytorycznym oraz celowościowym projektów aktów prawnych;
 - 13) prowadzenie doradztwa w zakresie realizacji zadań wynikających z Narodowego Programu Zdrowia i innych programów polityki zdrowotnej;
 - 14) wydawanie opinii o stosowanym postępowaniu diagnostycznym, leczniczym i pielęgnacyjnym w zakresie jego zgodności z aktualnym stanem wiedzy, z uwzględnieniem dostępności metod i środków;
 - 15) opiniowanie wniosków o skierowanie pacjenta do przeprowadzenia leczenia lub badań diagnostycznych za granicą w trybie określonym w przepisach odrębnych;
 - 16) sporządzanie corocznego raportu dokumentującego realizację zadań i uprawnień w zakresie obejmującym reprezentowaną przez konsultanta krajowego dziedzinę medycyny, farmacji lub inną dziedzinę mającą zastosowanie w ochronie zdrowia.
- § 6. Do zadań konsultanta krajowego, o którym mowa w § 2 ust. 4, należy w szczególności:
- 1) sporządzanie opinii o potrzebach kadrowych w dziedzinach medycyny, farmacji oraz w innych dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia związanych z realizacją zadań istotnych dla obronności kraju, w terminie do dnia 30 listopada każdego roku;
 - 2) opiniowanie programów szkolenia podyplomowego związanego z realizacją zadań, o których mowa w § 2 ust. 4, oraz sposobu ich realizacji;
 - 3) sporządzanie opinii dotyczącej poziomu kształcenia podyplomowego w dziedzinach medycyny związanych z realizacją zadań, o których mowa w § 2 ust. 4, w szczególności z uwzględnieniem aktualnej wiedzy medycznej;
 - 4) opiniowanie i doradztwo w zakresie szkolenia podyplomowego lekarzy, lekarzy stomatologów, pielęgniarek i położnych oraz farmaceutów w odniesieniu do zadań, o których mowa w § 2 ust. 4;
 - 5) na wniosek Ministra Obrony Narodowej opiniowanie pod względem merytorycznym oraz celowościowym projektów aktów prawnych;
 - 6) opiniowanie, na wniosek Ministra Obrony Narodowej, jakości i dostępności świadczeń zdrowotnych związanych z realizacją zadań, o których mowa w § 2 ust. 4, w jednostkach utworzonych i nadzorowanych przez tego ministra oraz w innych podmiotach realizujących te zadania;
 - 7) doradztwo w dostosowywaniu krajowych norm i standardów opieki zdrowotnej do zobowiązań wynikających z uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w międzynarodowych sojuszach obronnych;
 - 8) doradztwo w zakresie realizacji medycznych celów Sił Zbrojnych, do których jest zobowiązana Rzeczpospolita Polska z racji uczestnictwa w sojuszu północnoatlantyckim;
 - 9) kontrola wyposażenia zakładów opieki zdrowotnej utworzonych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej w aparaturę i sprzęt medyczny, aparaturę analityczną oraz aparaturę do przygotowywania i badania produktów leczniczych i kontrola ich efektywnego wykorzystania przy realizacji zadań dydaktycznych zgodnie z określonymi standardami;
 - 10) informowanie właściwego podmiotu o uchybieniach stwierdzonych w wyniku kontroli;
 - 11) sporządzanie corocznego raportu dokumentującego wykonanie zadań, dla realizacji których został powołany, oraz przedkładanie go ministrowi właściwemu do spraw zdrowia i Ministrowi Obrony Narodowej.
- § 7. Do zadań konsultanta wojewódzkiego należy w szczególności:
- 1) przeprowadzanie, na obszarze województwa, kontroli zakładów opieki zdrowotnej dotyczącej realizacji doskonalenia zawodowego lekarzy, lekarzy stomatologów, farmaceutów oraz osób wykonujących inne zawody medyczne w zakresie wynikającym z programów kształcenia danego rodzaju;
 - 2) kontrola dostępności do świadczeń zdrowotnych w zakładach opieki zdrowotnej na obszarze województwa;
 - 3) kontrola wyposażenia zakładów opieki zdrowotnej, usytuowanych na obszarze województwa, w aparaturę i sprzęt medyczny, aparaturę analityczną oraz aparaturę do przygotowywania i badania produktów leczniczych i kontrola efektywnego wyko-

- rzystania aparatury i sprzętu medycznego przy realizacji zadań dydaktycznych zgodnie z określonymi standardami;
- 4) informowanie organów administracji rządowej, podmiotów tworzących zakłady opieki zdrowotnej i kas chorych o uchybieniach stwierdzonych w wyniku kontroli;
 - 5) sporządzanie opinii o potrzebach kadrowych w danej dziedzinie medycyny, farmacji lub w innych dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia na rok następny na obszarze województwa, w terminie określonym przez właściwego konsultanta krajowego;
 - 6) sporządzanie opinii dotyczącej realizacji doskonalenia zawodowego lekarzy, lekarzy stomatologów, pielęgniarek i położnych, farmaceutów oraz osób wykonujących inne zawody medyczne na obszarze województwa, w zakresie wynikającym z określonych programów kształcenia;
 - 7) opiniowanie wniosków zakładów opieki zdrowotnej o wpisanie ich na prowadzoną przez ministra właściwego do spraw zdrowia listę jednostek organizacyjnych uprawnionych do prowadzenia specjalizacji lekarzy i lekarzy stomatologów, farmaceutów oraz osób wykonujących inne zawody medyczne;
 - 8) wydawanie opinii o stosowanym postępowaniu diagnostycznym, leczniczym i pielęgnacyjnym w zakresie zgodności z aktualnym stanem wiedzy z uwzględnieniem dostępności metod i środków;
 - 9) występowanie do okręgowych rad właściwych samorządów zawodowych z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli jakości udzielanych świadczeń zdrowotnych przez osoby wykonujące dany zawód medyczny;
 - 10) wydawanie, na wniosek wojewody, opinii o spełnianiu przez zakład opieki zdrowotnej warunków do udzielania świadczeń zdrowotnych w danej dziedzinie medycyny;
 - 11) wydawanie, na podstawie przeprowadzonej kontroli, opinii o spełnianiu przez zakład opieki zdrowotnej warunków do prowadzenia stażu podyplomowego lekarzy, lekarzy stomatologów, pielęgniarek i położnych, farmaceutów oraz osób wykonujących inne zawody medyczne, a także opinii dotyczącej sposobu realizacji stażu lub specjalizacji oraz poziomu udzielanych świadczeń zdrowotnych przez osoby wykonujące zawód medyczny zatrudnione w tym zakładzie;
 - 12) sporządzanie corocznego raportu dokumentującego realizację zadań i uprawnień w zakresie obejmującym reprezentowaną przez konsultanta wojewódzkiego dziedzinę medycyny, farmacji lub inną dziedzinę mającą zastosowanie w ochronie zdrowia.

§ 8. Konsultanci krajowi, o których mowa w § 2 ust. 1 i 4, oraz konsultanci wojewódzcy uczestniczą w komisjach i zespołach powoływanych w celu realizacji polityki zdrowotnej.

§ 9. 1. Konsultant krajowy w podstawowej dziedzinie medycyny, w rozumieniu przepisów o specjalizacji

lekarzy i lekarzy stomatologów, konsultant krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa i położnictwa oraz konsultant krajowy w dziedzinie farmacji otrzymuje wynagrodzenie roczne w wysokości nie wyższej niż dwunastokrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za rok ubiegły, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Konsultant krajowy w szczegółowej dziedzinie medycyny, w rozumieniu przepisów, o których mowa w ust. 1, oraz konsultant krajowy w innej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia otrzymuje wynagrodzenie roczne w wysokości nie wyższej niż 50% dwunastokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do konsultantów krajowych, o których mowa w § 2 ust. 4.

4. Konsultant wojewódzki w podstawowej dziedzinie medycyny, w rozumieniu przepisów, o których mowa w ust. 1, konsultant wojewódzki w dziedzinie pielęgniarstwa i położnictwa, konsultant wojewódzki w dziedzinie farmacji oraz konsultant wojewódzki w innej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia otrzymuje wynagrodzenie roczne w wysokości nie wyższej niż 50% dwunastokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.

5. Konsultant wojewódzki w szczegółowej dziedzinie medycyny, w rozumieniu przepisów, o których mowa w ust. 1, otrzymuje wynagrodzenie roczne w wysokości nie wyższej niż 30% dwunastokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 10. Właściwy organ zawiera corocznie z powołanymi przez siebie konsultantami umowę cywilnoprawną na dany rok o realizację zadań określonych w rozporządzeniu, ustalając w niej, między innymi, wysokość wynagrodzenia, termin i sposób jego wypłaty oraz obowiązek sporządzenia sprawozdania z realizacji zadań objętych umową.

§ 11. 1. Konsultant krajowy, o którym mowa w § 2 ust. 1 i 4, oraz konsultanci wojewódzcy w danej dziedzinie medycyny, farmacji lub innej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia tworzą zespół współpracujący, w szczególności w zakresie realizacji zadań określonych w § 5—7.

2. Konsultant krajowy, o którym mowa w § 2 ust. 1, sprawuje funkcję przewodniczącego zespołu, o którym mowa w ust. 1.

3. Konsultant krajowy zwołuje co najmniej raz w roku posiedzenie zespołu, o którym mowa w ust. 1, powiadamiając właściwych konsultantów o terminie, miejscu i przedmiocie posiedzenia co najmniej 2 tygodnie przed jego terminem.

4. Konsultant wojewódzki jest zobowiązany do udzielania konsultantowi krajowemu, o którym mowa w § 2 ust. 1, informacji i opinii niezbędnych do realizacji zadań określonych w rozporządzeniu.

§ 12. 1. Konsultant wojewódzki składa właściwemu wojewodzie oraz właściwemu konsultantowi krajowemu roczny raport, o którym mowa w § 7 pkt 12, w terminie do dnia 15 lutego za rok poprzedni.

2. Roczny raport, o którym mowa w § 5 pkt 16 i § 6 pkt 11, składają odpowiednio:

- 1) konsultant krajowy, o którym mowa w § 2 ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia;
- 2) konsultant krajowy, o którym mowa w § 2 ust. 4, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia i Ministrowi Obrony Narodowej

— w terminie do dnia 31 marca za rok poprzedni.

§ 13. Powołani przed wejściem w życie rozporządzenia konsultanci krajowi i konsultanci wojewódzcy pełnią swoją funkcję w trybie i na zasadach określonych w rozporządzeniu.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 1 marca 2001 r. w sprawie konsultantów krajowych i wojewódzkich (Dz. U. Nr 19, poz. 237, Nr 73, poz. 783 i Nr 156, poz. 1830).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *M. Łapiński*